

McR, NDS Jazzgeschiedenis, deel 147. Nummer 139 t/m 146 waren allemaal achter elkaar opgenomen in de laatste week van augustus, en bij de snelle montage is één fout gemaakt: in deel 143 met gitarist Charlie Christian hoorde u niet "Topsy" zoals de bedoeling was, maar opnieuw "Stompin' at the Savoy". T.z.t. zal ik "Topsy" alsnog laten horen, gecombineerd met ~~wat~~ wat onbekend Christian werk waar ik op zit te wachten. Wij gaan nu verder met de Kansas City Band van Jay MacShann, teruggevonden radio transcripties die 2 december 1940 voor KFBI in Wichita, Kansas, werden opgenomen. Het orkest: Buddy Anderson^{en} Orville Minor-trompet, Bud Gould-trombone, Charlie Parker-alt- en Bob Mabene-tenorsaxofoon. Leider Jay McShann-piano, Gene Ramebas, Gus Johnson-drums. Na "Honeysuckle rose" dat ik vorige keer liet horen, werden nog vijf stukken gespeeld, ik koos de drie waarin Charlie Parker, toen 20 jaar oud, solistisch te horen is. Duidelijk geënt op de 1936-versie door een Count Basie Quintet onder de naam Jones-Smith Inc., en dat is logisch want Parker was een Lester Young adept, is dit "Lady be good".

Na 20-jarig huwelijk
van vakantie
ik in op
de vingers
plekt
er was
waken kt.

plaat 1

Jay McShann a/h Orchestra: Lady be good (Gershwin) ^④ *D. Loh, Anderson*
A/5 - 2:55 - Onyx 221

① Bob Mabene-tenor, ^③ Charlie Parker altsaxofoon, en ^② Orville Minor-trompet
in "Lady be good". En dit is "Coquette".

idem

Jaz McShann a/h Orchestra: Coquette (Green, Lombardo, Kahn)
A/4 - 3:07 - idem

"Coquette" met behalve Charlie Parker, Buddy Anderson op trompet en Bud Gould-trombone. Tenslotte, met zeer fraai werk van Parker, en verder soli door ~~XXXXXXXXXXXX~~ Anderson, Bob Mabene en Orville Minor het klassieke "Moten Swing".

idem

Jay McShann a/h Orchestra: Moten swing (Bennie Moten)
A/3 - 2:46 - idem

Jay McShann and his Orchestra: "Moten swing", 2 december 1940 gespeeld in Wichita, Kansas, voor radio KFBI. De band maakte zijn eerste grammofoonplaten in Dallas, Texas, op 30 april 1941. Voor KFBI was opgenomen met één trompet en twee saxofoons minder, voor Decca in Dallas speelde de hele band en die zag er toen zo uit: Buddy Anderson, Harold Bruce en Orville Minor-trompetten, Taswell Baird-trombone. Charlie Parker en John Jackson-alt saxofoons, Harry Ferguson en Bob Mabene-tenorsaxofoons. Jay McShann-piano, Gene Ramey-bas, Gus Johnson-drums. William J. Scott arrangeerde McShann's "Swingmatism"

- plaat 2 Jay McShann a/h Orchestra: Swingmatism (William J.Scott, Jay McShann
A/1 - 2:41 - Coral CP 4
"Swingmatism" van Jay McShann, Zijn bijnaam was 'Hootie' en die stam-
de uit de drooglegging, het was zijn favoriete illegale whiskey.
Walter Brown was de bluessinger van de band, en in Charlie Parker's
arrangement is dit "Hootie Blues"-
- idem Jay McShann a/h Orchestra: Hootie Blues (McShann, Parker)
A/2 - 2:59 - idem
"Hootie Blues" met Walter Brown, de Jay McShann Band voor het eerste
op de plaat, Decca, 30 april 1941 in Dallas, Texas. Goed een jaar
later, toen het orkest in New York was, werd opnieuw voor Decca opge-
nomen, het was vlak voor Parker de band zou verlaten. Er was nu een
tweede trombone bij gekomen, een baritonsaxofoon, in de ritmesectie
een gitaar, ^{en} de drummer was niet Gus Johnson maar Harold 'Doc' West.
In ~~het~~ arrangement ~~van~~ Skippa Hall's ^{by} Jay McShann en Walter Brown
"Lonely boy blues".
- idem Jay McShann a/h Orchestra: Lonely boy blues (Hall, McShann, Brown)
B/2 - 3:00 - idem
Orville Minor speelde de growl-trompet in "Lonely boy blues".
Walter Brown zingt ook weer in het volgende stuk, het arrangement is
van de op ~~acht weken~~ ^{acht weken} na 22 jaar oude Charlie Parker. "The jumpin'
blues".
- idem Jay McShann a/h Orchestra: The jumpin' blues (McShann, Parker)
B/1 - 3:05 - idem
Na "The jumpin' blues" tenslotte een puur instrumentaal stuk met sol-
door Charlie Parker, Bob Mabene, Orville Minor en Frog Anderson op
trombone. Skippa Hall arrangeerde McShann's "Sepian bounce".
- am Jay McShann a/h Orchestra: Sepian bounce (Hall, McShann)
B/4 - 3:12 - idem
"Sepian bounce", vierde en laatste stuk dat door Decca werd opgenomen
in New York City, 2 juli 1942. Jay McShann and his Orchestra uit
Kansas City met Buddy Anderson, Bob Merrill en Orville Minor-trompet
ten, Taswell Baird en Frog Anderson-trombones, Charlie Parker en Joh
Jackson-alt, Fred Culliver en Bob Mabene-tenor-, James Coe-bariton-
saxofoon. Jay McShann-piano, Lucky Enois-gitaar, Gene Ramey-bas,
Doc West-drums. Rond deze tijd speelde Parker met regelmaat in
Monroe's Uptown House, het daar opgenomen "Chokee" zat in de vorige
aflevering van deze Geschiedenis. Met Dizzy Gillespie werd Charlie
Parker de bekendste voorman in de jazz die zich tot Bebop ontwikkelde
voor wij daar aan toe zijn wil ik de periode 1940-1944 met u doorne-
men.

En daarbij niet echt het accent leggen op iedere lick, figuurtje, of change, accoord, dat naar Bebop wijst, of de veranderende ritmiek die er mee te maken had. Het lijkt me allemaal voldoende aangegeven met al die muziek uit Minton's en Monroe's met Christian, Monk, Kenny Clarke en Joe Guy, plus een stukje Gillespie, Trompettist Joe Guy en pianist Kenny Kersey maakten in het jaar 1942 waar wij nu even in zijn, deel uit van de big band van Cootie Williams, zij namen een stuk mee van Thelonious Monk en Kenny Clarke dat "Fly right" heette. Dave McRae arrangeerde het en op 1 april werd het door Columbia in Chicago opgenomen en niet uitgebracht. Pas 30 jaar later verscheen het op een verzamel-LP van CBS, het bleek toen te gaan om Thelonious Monk's "Epistrophy".

praat 3

Cootie Williams a/h Orchestra: Epistrophy (Monk, Clarke, Williams)
A/1 - 2:29 - CBS 65392

"Epistrophy", oorspronkelijk "Fly right" van Thelonious Monk en Kenny Clarke, 1 april 1942 in Chicago voor Columbia gespeeld door het groot orkest van trompettist Cootie Williams die in het thema te horen was Kenny Kersey speelde de pianosolo, Joe Guy de trompetsolo.

Overigens wil ik bij die scene volgende keer ^{met} ~~een~~ één speciaal item aansluiten, als afsluiting. En dit is het eind van NDS Jazzgeschiedenis, deel 147, MdR.

NA 10262P

op 6.10.82